

Lieve mensen, jong en oud, mensen van God en zijn goede verhaal

Het thema van de dienst is:

Wat een geschenk!

Maar het staat eigenlijk een beetje haaks op het gebeuren en de besluiten die we als kerkgemeenschap moesten nemen het vorig weekend en de afgelopen week. Dit ten aanzien van kerkdiensten, maar ook andere activiteiten, jeugdwerk, concerten, kerstallententoonstelling, alles gerelateerd aan de kerk. Omdat we een geschenk kregen van een heel andere orde.

Namelijk een bijna gehele lockdown.

Maandagavond afgekondigd door premier Rutte.

Sluiting van scholen, veel winkels, bouwmarkten, tuincentra, want de coronacijfers liepen en lopen nog op. De druk is groot in de zorg, het zorgpersoneel, de ziekenhuizen.

En ook vele andere sectoren die Nederland draaiende moeten houden.

Het kwam aan en niet alleen Nederland lijdt eronder, het is een wereldwijd gegeven.

Waarbij het ene land de teugels nu strak aantrekt, laat een ander land, ondanks de stijging van coronacijfers, het juist wat vieren, omdat het Kerst wordt.

En ja, het is ook vreemd, zo richting Kerst, dat de Dam in Amsterdam leeg is.

Dat ook hier vele winkels zijn gesloten, al proberen we er ook weer zo creatief mogelijk mee om te gaan en kijken naar mogelijkheden.

Ook voor kerkgangers is het vreemd.

De kerk gesloten met Kerst.

Dat is nog nooit eerder voorgekomen hoorde ik de afgelopen week weer geregeld.

Toch ben ik blij dat wij als kerkenraad, maar ook Klein Salland Breed hebben besloten om de kerken te sluiten van 20 december tot en met 17 januari.

En ja, soms wordt gedacht/gezegd: we hebben vrijheid van godsdienst, staat in de grondwet dus de kerk mag open! Advies is om niet te zingen, maar het mag wel!

Ja, dat weet ik, maar je kunt je ook afvragen moeten wij dat willen?

Ik denk dat dat deze tijd vraagt om solidair te zijn met de hele samenleving.

Dat het ons allemaal iets kost, allemaal ergens inleveren. Niet altijd de mazen van het net opzoeken, zaken op rekken en zo je eigen hand overspelen.

Zelf was ik blij met de opmerking van onze classispredikant Klaas van der Kamp, afgelopen donderdag in dagblad Trouw. Hij kan zijn ergernis nauwelijks verbergen als toch kerken en kerkgangers de randjes, de mazen van het net opzoeken met tweehonderd kerkgangers en/of zingen. Hij wordt daar namelijk, net als ik overigens, terecht, op aangesproken door buitenstaanders.

Nogmaals het komt er nu op aan om een signaal af te geven richting de samenleving, dat wij solidair zijn met elkaar, om dat virus eronder te krijgen. Waarbij ik begrijp dat het voor velen moeilijk is, omdat we coronamoe zijn ,het veel leed heeft aangericht, maar corona ons nog niet moe is.

En wij hebben wel een keuze:

Laten we ons gijzelen door dit alles of zoeken we de lichtpunten, zijn solidair, juist op weg naar Kerst.

Ik probeer voor het laatste te gaan en denk dat het verhaal van Maria van vanmorgen daarbij kan helpen.

Maria is in onze protestantse kerk eigenlijk alleen maar bekend als de moeder van Jezus.

Maar in mijn vorige gemeente had ik een Rooms Katholieke buurvrouw die mij vertelde dat ze nooit tot God bad, maar altijd tot Maria.

Bij Maria kun je altijd terecht, zei ze.

Ik zei nog: 'Ja maar dat kan bij God ook!'

Toch stond God voor haar veel verder weg.

Juist Maria als moeder van Jezus, stond voor haar veel dichterbij.

Voor mij gaf ze hiermee wel een mooie kant van Maria aan. Zeg maar de zachte kant. Iemand waarbij je altijd terecht kunt met je gebed.

Maar dacht ik ook: Dat is ook de Maria die wij in de protestantse traditie kennen. Zacht en iemand die een beetje onderdanig lijkt. 'Ja' en 'amen' zegt.

Toch is Maria voor mij meer dan die zachte en onderdanige Maria.

Ze heeft voor mij een andere kant.

Die van solidair zijn met wat er gebeurt, je overkomt.

Ik vond het mooi om in het theologisch elftal in Trouw de afgelopen week, daarover te lezen.

Theologe Janneke Stegeman belichtte namelijk ook die kant van Maria.

Want Maria ontvangt wel en zegt: 'laat gebeuren wat u zegt!', tegen Gabriel.

Maar laten we ook even kijken naar de tijd en de toestand waarin ze leefde.

Ze was ongetrouwd zwanger en daarmee een buitenstaander in de samenleving.

Gaat op reis naar Elizabeth, later met Jozef naar Bethlehem. Onder lastige omstandigheden.

Want de onderdrukking door de Romeinse overheersers was groot voor het joodse volk. Plunderingen, diefstal, misbruik was aan de orde van de dag.

Maar de jonge Maria, buitenstaander in die samenleving, zingt haar lofzang:
prachtig verwoord in lied 157 uit het liedboek:

Hij verstoot groten uit hun macht
en vorsten van hun tronen,
maakt kleinen groot
zal hongerigen lonen!

Hier zien we een heel andere Maria.

Niets onderdanig, maar strijdvaardig en toont tekenen van verzet.

Bijna profetisch, solidair met verdrukten, mensen op de vluchten. Zij schetst
een toekomstbeeld dat het anders kan.

Geeft hoop en vreugde juist aan die duistere tijd.

Het zijn woorden die ook mogen klinken in onze tijd.

Niet weglopen voor de feiten, niet weglopen als het tegenvalt of lastig is.

Want het is zoals het is, maar zoek de lichtpunten.

Het is stil in de straten, en je vraagt je soms af, komt er een nieuwe morgen?

Lied 1003

<https://youtu.be/7kQizeClXvc>

Ja, er komt een nieuwe morgen.

Dat is ons geschenk.

Daarop te vertrouwen.

Moge het zo zijn.

Amen